

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/243/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207060
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5912207060.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Romana Tichého v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/102/2012-64 zo dňa 4. apríla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej navrhovateľom tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Ružomberok. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci (navrhovateľa ako oprávneného) vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. Ex 11089/2009. Prvostupňový súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že po tom čo bola súdu dňa 24.11.2009 doručená súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd vydal dňa 02.12.2009 poverenie pre súdneho exekútora, teda poverenie bolo vydané pred uplynutím zákonnej 15 dňovej lehoty. Tvrdenia navrhovateľa v návrhu na začatie konania, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 5 mesiacov vyhodnotil ako nepravdivé. Na základe tejto skutočnosti konštatoval, že nie je splnený jeden zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu. Na základe toho preto žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko odporca si tietoneuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho právo na kontradiktórne konanie v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň sa aj oboznámiť so všetkými

predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim. V prejednávanej veci pred vynesením rozsudku nebol riadne oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe, ktoré mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Ďalej nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť prvostupňovým súdom bez nariadenia pojednávania. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejme či šlo o listiny založené v exekučnom spise.

Poukazoval na skutočnosť, že vo veci rozhodoval sudca u ktorého boli pochybnosti o jeho nezaujatosti. O týchto skutočnostiach riadne prvostupňový súd upovedomil a žiadal, aby bol zákonný sudca z konania vylúčený. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne v očiach verejnosti nemožno takéhoto sudcu považovať za nestranného. Zdôraznil, že rovnaký právny názor bol vyslovený v obdobných skutkových a právnych veciach aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trnave, Nitre a Prešove. Takáto rozhodovacia prax je zrejme aj z judikatúry Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vo všeobecnosti je akceptovateľná úvaha odvolateľa, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásada kontradiktórnosti predovšetkým pojmovo predvída procesnú aktivitu účastníkov konania. Ťažiskom realizácie procesných práv účastníkov súdneho konania je pojednávanie, na ktoré bol navrhovateľ riadne predvolaný a svojim postupom - bezdôvodnou neúčastťou na súdnom pojednávaní - sa o ich bezprostredne naplnenie sám obral. V prípade účasti na pojednávaní by sa zúčastnil vykonávania dokazovania, mohol by navrhovať jeho doplnenie, respektíve sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť a bol by poučený (aj) o predbežnom právnom posúdení veci (§ 118 ods. 2 O.s.p.). V tejto súvislosti sú potom ďalšie jeho tvrdenia i námietky dotýkajúce sa odňatia práva konať pred súdom a porušenia zásady kontradiktórnosti bezpredmetné.

Navrhovateľ ďalej namietal, že vo veci rozhodoval zaujatý sudca. Odvolací súd uvádza, že požiadavka nestrannosti súdu vyplýva tak z článku 46 ods. 1 v spojení s článkom 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj keď neexistuje žiadne rozhodnutie nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, môže v rámci podaného odvolania sám krajský súd ako súd nadriadený posúdiť túto otázku samostatne. Krajský súd v skutočnosti, že škoda mala navrhovateľovi vzniknúť postupom okresného súdu, na ktorom vykonáva zákonný sudca funkciu sudcu, nevidí dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí. Uvedený záver o nevyvúčení zákonného sudcu rešpektuje aj aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napríklad uznesenia sp. zn. 3Nc/14/2010 z 31.05.2010; 6Cdo/201/2013 z 19.06.2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti. Opomenúť nie je možné ani výsledky aktuálnej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (napríklad I. ÚS 88/2013 z 06.02.2013) vo vzťahu k (neúspešným) ústavným sťažnostiam navrhovateľa v obdobných prípadoch.

Navrhovateľ sa v dôvodoch odvolania nedotkol hmotnoprávných dôvodov, a to nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu uplatnenú navrhovateľom. Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania vznesených námietok. Krajský súd preto nemal právny dôvod, ani možnosť zaoberať sa posúdením správnosti záverov okresného súdu o nenaplnení tejto podmienky, a to existencie nesprávneho úradného postupu. Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov na ktorých okresný

súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie nepredložil relevantnú, respektíve akúkoľvek argumentáciu.

Odvolací súd ako vecne správne potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnuté, ale od rozhodnutia vo veci samej závislé výroky o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.